

Zimska pomoč mestnega socialnega urada v Ljubljani:

300 družinskih očetov zaposlenih 1200 ljudi je prišlo do kruha

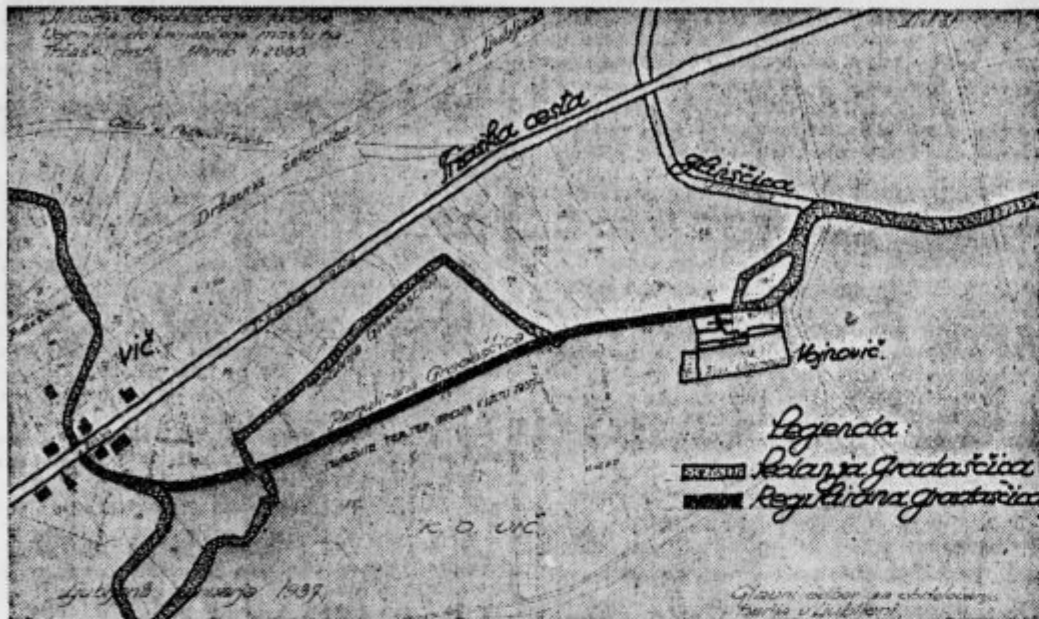
Poročali smo že o javnih, ki jih izvršuje letos ljubljanska mestna občina s pomočjo podpore meščanov na raznih krajih mesta. Če greš po Tržaški cesti proti Viču, kmalu opaziš na levi, za dober lučaj od ceste, velik izkopan jarek, ob katerem so nagromadeni ob obeh bregovih veliki kupi izkopane zemlje. Ob spodnjem koncu tega jarka zagledaš množice delavcev, ki se pridno gibljejo po jarku in izkopavajo zemljo. Ker vodi izkopani jarek naravnost proti strugi Gradašnice, takoj lahko uganeš, da hočejo napraviti temu potoku ravno pot, da mu ne bo treba v velikih ovinkih zavijati med travniki in njivami in ob povodnji razliti čez bregove. In če greš še dalje in zaviješ po Cesti dveh cesarjev proti Trnovemu, vidiš zopet drugo takšno delo, kateremu je namen ravnati vijugasto strugo Malemu grabnu in pognati potok v hitrejši tek. Tudi to so zaposleni delavci, ki jih je iz vrst brezposelnih poslal na delo mestni socialni urad.)

Zato je gotovo najbolj naravna in uspešna tista socialna politika, ki nudi brezposelnim možnost do dela in zaslužka. Delo človeka moralno dviga, saj mu daje zavest, da ne živi od miloščine, temveč od dela svojih rok. So pa še drugi razlogi psihološke narave, ki dajejo podpori v obliki dela prednost pred denarno podporo.

V jesenskih mesecih, ko je brezposelnost v Ljubljani vedno bolj naraščala in je bil naval na mestni socialni urad vsak dan večji, se je socialno politični odbor na iniciativo gospoda župana dr. Jure Adlešiča odločil izvesti s pomočjo podpore javnosti (ker so bila redna proračunska sredstva prepičala), javna dela, pri katerih bi mogli najti zaposlitev vsaj najpotrebnejši in to v prvi vrsti Ljubljančani.

Javnost je razumevala

Meščanstvo, ki je vedno težje občutilo neprestano prosjačenje po mestu, je ta načrt mestnega

Večje trume delavstva pa lahko vidiš tudi v nekaterih ulicah Zgornje Šiške in za Bežigradom, kjere kopljejo jarke za kanale in polagajo vanje betonske cevi (tako na Vodnikovi cesti proti znemu mestnemu bajerju, kjer je sedaj kanal v glavnem že dovršen; regulirali pa bodo še jarek potoka, ki prihaja izpod hriba in se izliva v bajer. Dalje kopljejo sedaj kanal tudi v Hranilnični ulici.) V Štepanji vasi pa delajo gasilsko cesto do Ljubljane, da bodo mogli gasilci v primeru kakšnega požara priti do vode.

Poleg tega se čistijo še razni kanali za boljši odtok, izvršujejo se razna dela v mestni vrtnariji in druga priložnostna dela.

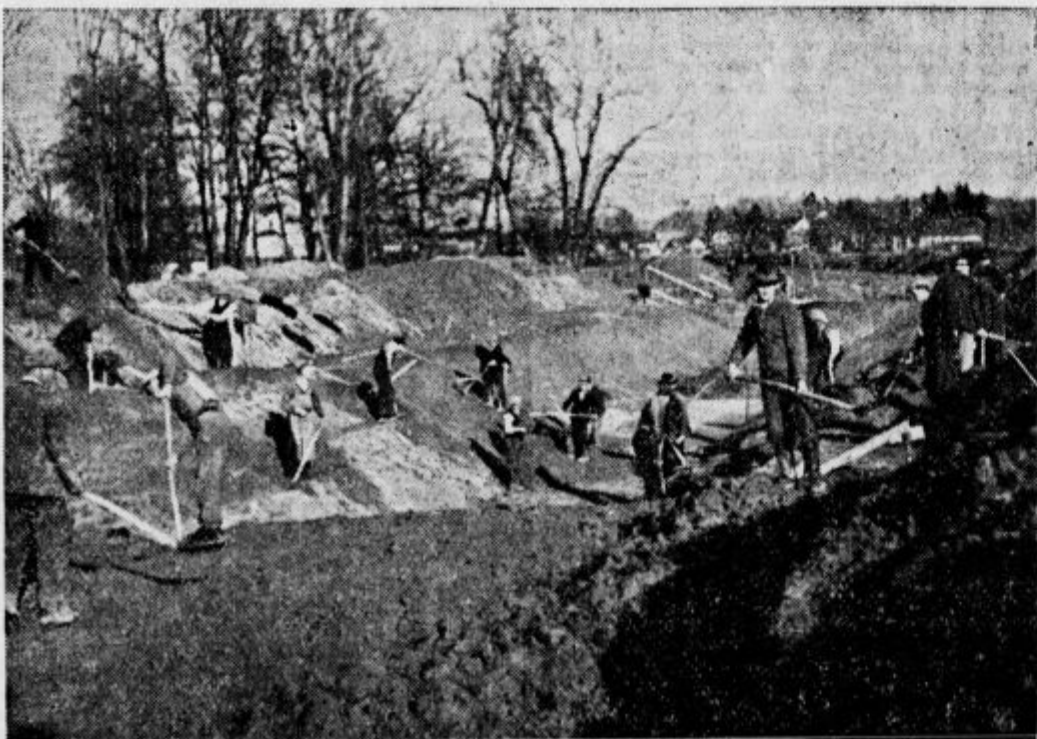
Nove smeri

socialno-političnega odbora

Vsa ta dela se izvršujejo s pomočjo raznih socialnih skladov, zlasti še iz sklada za zimski pomoč za brezposelne, v katerega se natekajo prostovoljni prispevki meščanov (socialni davek na sobe in uslužbenke, mostnina itd.), le deloma iz rednih proračunskih sredstev. Je to izvrševanje načrta socialne politike novega socialno političnega odbora, ki gre za tem, da odpravi doslejšnji način podpore v denarju in pomaga brezposelnim z zaposlitvijo.

Doslejšnji način podpiranja brezposelnih v denarju je bil v bistvu zgrehen in tudi ni imel nobenega pravega in blagodejnega učinka. Podpora v denarju nikakor ne more biti tako izdatna, da bi brezposelnim v resnici pomagala, kajti sredstva za to so premajhna, na večje prostovoljne prispevke meščanov pa bi tudi ne bilo mogoče računati, če bi javnost ne videla uspehov te podpore. Podpore v denarju prosjačenja po mestu niso prav nič omilile. Nezaposlenost pa človeka tudi moralno in duševno ubija, daje mu priliko za pohajkovanje, pijančevanje ter sama po sebi nehoje vodi do delomrznosti, čeprav se je človek spočetka morda še upiral. Navada prehaja v kri in če brezposelni vidi, da ima kot revež usmiljenje pri ljudeh, kateri razumejo težave in stisko časa, je samo en korak do izrabljanja te prilike. Čut sramu do beračenja kmalu otopi in če tak človek vidi, da s prosjačenjem prav za prav lažneje živi, kmalu zamrzne delo in se udaja pohajkovanju in beračenju. Postane nasilen, surov, do zločina ni več daleč.

Posledice so težke — težje tiste, ki se izrode v duši teh brezposelnih prosjakov, kot zunanje, ki jih mora trpeti meščanstvo zaradi čezmernega nadlegovanja prosjakov. Delomrznost se čedalje bolj oddaljuje poštenemu življenju, čas in prilika mu dajeta nagibe k različnim slabim mislim in načrtom.

Regulacijska dela v strugi Gradašnice.

Perilo prati? Ne, temveč negovati!

Ako si hočete dolgo časa ohraniti perilo tedaj ne zadostuje da ga perete kot „navadno“. Perilo je treba pravilno negovati s Schichtovim Radionom. S tem si boste prihranili tudi mnogo težkega dela.

Radion je popoln proizvod za nego perila. Uporaba je zelo preprosta:

1. Raztopite Radion v mrzli vodi.
2. Ko raztopina zavre, kuhajte najmanj 15 minut.
3. Splakujte perilo najprej v topli potem pa v mrzli vodi. Perilo bo ostalo dolgo časa kot novo in bo vedno snežnobelo.

Schichtov

RADION

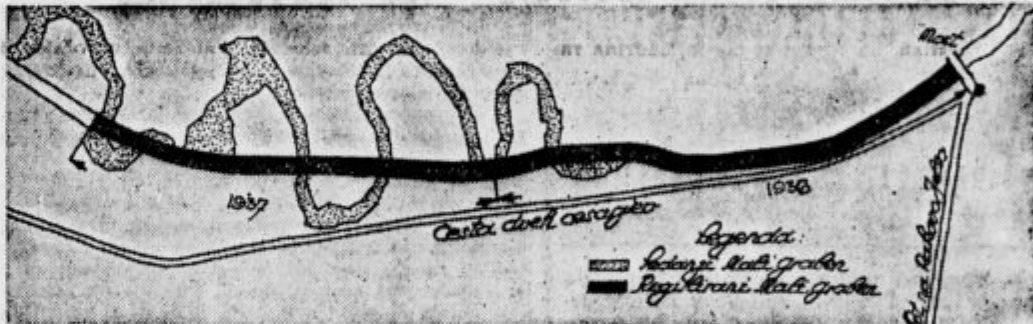
POPOLNA NEGA PERILA

gi. Tako pa se mora sedanja uprava s naravnost mojstrsko iznajdljivostjo gibati v ozkih mejah, ki jih ji dovoljujejo finančna sredstva!

DELNA POMOČ

Dela, ki jih izvršuje mesto iz socialnih skladov, so pa tudi koristna za občino samo. Kanalizacijska dela v Zgornji Šiški so bila nujno potrebna, zlasti »Pod hribom«, kjer je ob vsakem deževju voda preplavljala svet. Mestni bajer ob Vodnikovi cesti je bil pravo leglo komarjev, ki so bili velika nadloga za tamkajšnje prebivalce. Z osušitvijo tega bajerja pa bo mestna občina pridobila tudi lep kos stavbnega sveta. Tožiti o nekakšni

je, da je ta kolonija napravljena tako brez vsakega enotnega načrta, kar na slepo, brez vsakega vodstva. V resnici je zgrajena kolonija brez vsakega pravega čuta, kot bi bile hišice nekje izpod neba padle na tla. Ker so bile že zgrajene s podporo mestne občine, bi bila pač dolžnost tedanje uprave, da bi storila še en korak več in bi pomagala delavcem tudi s primernimi načrti, ki bi zadoščali higienskimi in estetskimi načelom vsaj za silo. Končno bi mestne občine tudi ne stalo takšne vsote, če bi bila dala nasaditi v kolonijo nekaj dreves, n. pr. sadnih, in če bi uredila tudi prostor za majhne vrtiče, njivice itd. Ta kolonija je res pravi živi vzgled, koliko ljubezni je tedanja uprava poklanjala tem slojem! Z isto vsoto denarja pač

izgubljeni romantiki z osušitvijo tega bajerja bi bilo pač odveč!

Se večjega pomena pa bo regulacija Gradašnice in Malega grabna. Priobčena skica nazorno prikazuje pot teh potokov, ki je doslej tekla v čudovitih vijugah. Te vijuge so zavirale odtok vode, da je ob vsakem naližu voda zastajala v strugi in se razlivala čez bregove. Oba potoka, Gradaščica in Mali graben, bosta našla zdaj ravni poti do Ljubljane, ki jih jim pripravljajo delavci (ravna črta na skici).

Mestni župan si ogleduje dela

Označena dela si je pretekli teden ogledal mestni župan dr. Juro Adlešič v spremstvu občinskega svetnika arh. Tomažiča Franca in načelnika socialnega mestnega urada g. Heriberta Svetla in se o delih podrobno zanimal. Delavci so z zadovoljstvom sprejeli njegov obisk, saj se doslej še ni zgodilo, da bi se bil kak ljubljanski župan osebno potrudil na kraj javnih del ter se osebno prepričal o razmerah med delavstvom.

Ob tej priliki si je ogledal gospod župan tudi delavsko kolonijo v tako zvani »Sibiriji«. Čudil se

lahko dosežeš različne uspehe, važno je le, s kakšno ljubeznijo in voljo se kake stvari lotiš! Gospod župan si je tudi to vprašanje vzel na program, ki ga bo treba izvesti v prihodnjih letih.

Delo socialnega urada v številkah

So čitatelji, ki žele zvedeti tudi številk. Svoj čas smo priobčili že vrsto števil, ki pa so se medtem že zvišale. Od septembra, ko se je zimska pomoč pričela, pa do danes, je bilo na mestnem socialnem uradu zaposlenih skupno 812 delavcev (stalno nad 300), ki so delali skupno 85.472 delovnih ur. Prejeli so skupno 281.206,68 Din. Poleg tega je bilo izdanih podpor v denarju in naturalijah (obleka, obutev, mezde priložnostnih delavcev) 53.220 Din. Skupno je torej izdal mestni socialni urad za zimsko pomoč brezposelnih (predvsem v obliki dela) 334.426,68 Din.

Oglašujte v »Slovincu«!

Regulacijska dela v Malem grabnu.

Rdeči pekel v Malagi

O življenju v Malagi od začetka vstaje do konca

Časnikarski poročevalec M. Retlow poroča iz Malage, kamor je priletel z letalom iz Seville:

Kraj, kjer sedaj delam, je ves poln beguncev, ki se bodo jutri vračali v svoje vasi. Zunaj se mimo vrste kolone tistih, ki hite domov in ki jih je brezkončna vrsta.

Popoldne smo prišli v mesto. V avtu smo se pripeljali zadnji kosček poti mimo padlih borilcev ter tistih mrličev, katere so rdeči pred umikom postrelili. Ležali so kar na cesti, zaradi česar je naš avto moral počasi voziti. Prvi mostički, ki jih je tukaj polno, so na cesti še kazali svoje poškodbe. Rdeči so še imeli čas, da so pripravili vse, da bi mostičke vrgli v zrak. Blizu mesta pa je bilo vse nepoškodovano, niti ceste niso bile razdrte. Povsod leže razni proči vrženi predmeti, vojaške bluze, jopice, odeje, celo čevlji na cesti pričajo, kako divji je bil beg rdečih. Dva manjša topova francoskega izvora so naglo skušali uničiti. Rdeči lepaki na zidovju so kričali o »nezlomljivem odporu zmagovite ljudske fronte«.

Mesto samo pa je prav tako, kakor so vsa bojišča. Nad zakajenimi luknjami, kjer so nekoč bila okna, in nad nekdanjimi strehami pogorelih hiš na glavni cesti Larios se boji večno sinje malaško nebo. Tu skozi je šla pot uničenja tja do zadnjih vil angleške kolonije, ki so vse razdejane ter oplenjene do zadnjega stola.

Grozote letniške ladje

Tam doli v luki je zasidrana letniška ladja »Marques de Chavarria«, velika, a izpraznjena stara škafija, v kateri je bilo sedem mesecev zaprtih mnogo sto jetnikov. Kmalu nato, ko so bele čete pridrle v Malago, so prijeli poveljnika te ladje, nekoga Gallarda, kateri se je strahotno pregrešil zoper življenje svojih političnih jetnikov. Več tednov zapored je takole delal: Vsak teden, zlasti pa vsakikrat, kadar so beli bombniki napadli Malago, je nekaj svojih jetnikov izročil poulični družali, katere jih je potem med strahotnimi mukami umorila. Spočetka je njegovih jetnikov bilo okoli tisoč. Toda v nekaj tednih je dal okoli 700 teh nesrečnikov umreti tako strahotne smrti. Samo zaradi tega, ker so bele čete tako naglo vdrle v mesto, se je posrečilo preprečiti, da bi bili rdeči z ladjo vred zažgali zadnjih 300 jetnikov. Ladja sama je bila že do polovice polna s petrolejem. Ne da bi črnil besedico, je ta rdeči poveljnik izročil, ko so ga prijeli, svoje orožje. Bil je eden redkih rdečih strahovalcev, kateri ni prosil za svoje življenje.

Zločinci na delu

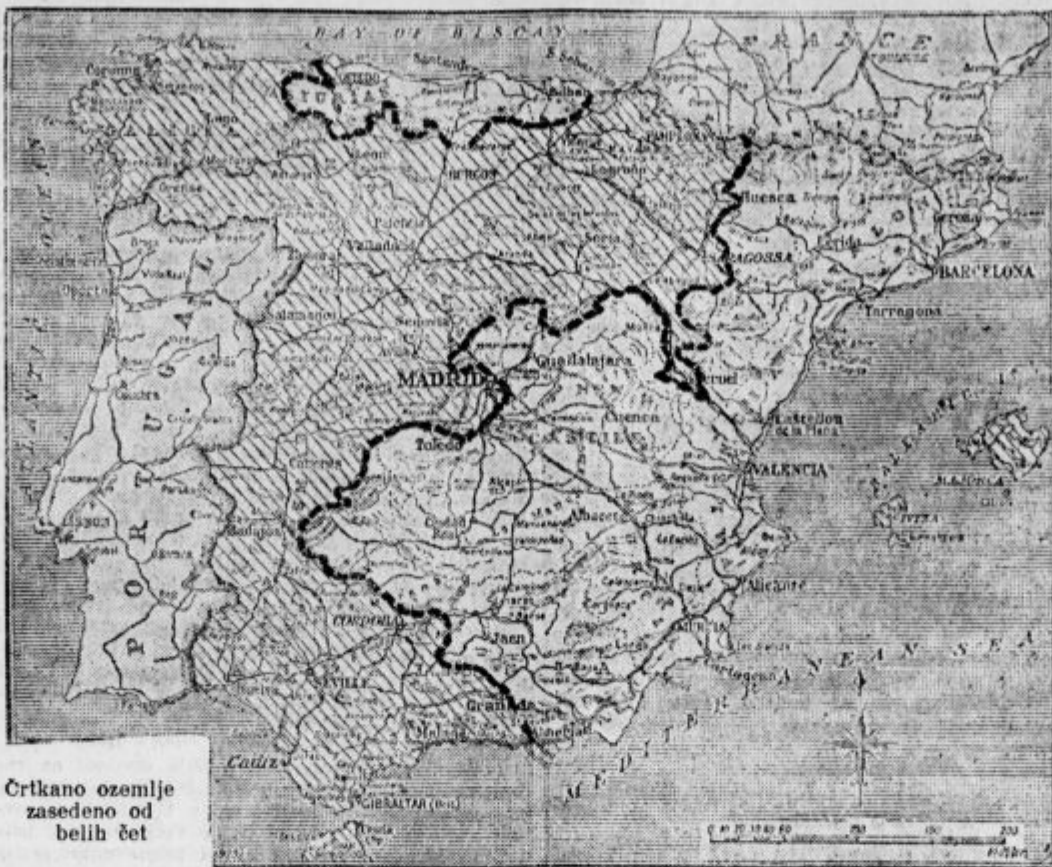
Najhujši zločinec med rdečimi diktatorji v Malagi je bil Santana Calera, vodja mladinske organizacije »Juventud Libertaria« — Svobodna mladina. Ta je ušel v avtu iz mesta malo prej, preden so ga mogli prijeti. Ko so ga nazadnje le zalotili, so našli pri njem in pri njegovih dveh stražnikih 3 milijone pezov, katere je Calera »zaslužil« po svoji metodi. Zapiral je sinove, hčere in žene najbogatejših prebivalcev v Malagi. Nato je po svojih posredovalcih dal družini vedeti, da bi prijete sorodnike lahko izpustil, ko bi mu plačali 60 do 100 tisoč pezov. Te so mu seveda plačali, če so jih imeli. Čez nekaj dni je bil v isti družini prijet kdo drugi, za katerega so morali zopet plačati tako odkupnino. Ko je bil Calera prepričan, da je iz ljudi iztisnil zadnjo pezo, je po noči s svojimi oboroženci sam vdril v hišo, prijel vse stanovalece, jih dal v avtu prepeljati pred mesto ter jih tam postreliti. Skoro vsaki mesec je Calera, ki ni znal ne pisati ne brati, iztrebil 3 do 4 malaške družine. Ko so ga prijeli in peljali skozi mesto, je najprvo začel kati, nato pa je kričal: »Naj živi Spanija!« Ko je šel mimo zastave belih, je dvignil roko v pozdrav.

Drugi voditelj rdečih Ramon Acosta, ravnatelj vseh bolnišnic v Malagi, ki je bil tudi poslanec španskega republikanskega parlamenta, je žal srečno ušel, preden ga je mogla zgrabiti tajna policija, ki je stopila takoj v akcijo. Z njim je izginilo 7 milijonov pezov, katere je mesto v teku časa plačalo za zdravljenje bolnišnic. Del ranjencev v bolnišnicah že dva dni ni dobil nobene hrane, čeprav je bilo v knjigah še zadnji dan zapisano, da je pisarna kupila živčev.

Kako se je začelo

Kakor v Madridu tako se je ob pričetku vojaške vstaje tudi v Malagi pridružil vstaji vojaštvo, del civilne garde in organizirana falanga. Toda nedolgo vojaško vodstvo ni pustilo takoj svojih sil nastopiti na cesti, temveč jih je držalo v vojašnicah. To je potem anarhistom in rdečim organizacijam dalo časa in poguma, da so se zbrali in potem z velikansko premočjo napadli vojašnice. Vse, kar ni bilo tam poklano, so potem vlekli v ječo in od tam pozneje na letniško ladjo »Marques de Chavarria«.

Nato so rdeče tolpe najprvo naskočile hiše, kjer so prebivali španski falangisti. V Alamenii so vrgli iz prvega in drugega nadstropja neke hiše prve falangiste. Čeprav so še živeli, so jih vseeno polili z bencinom ter jih zažgali. Bencin so pobrali iz obcestnih bencinskih napajalnic. Prve dni so večkrat tako sežigali svoje nasprotnike. Kmalu pa je bilo to početje prepovedano, ker so ves bencin po-

Črtano ozemlje zasedeno od belih čet

Naša slika o Spaniji, povzeta po angleških listih, nam kaže, koliko imajo zasedeno ozemlja beli, koliko pa rdeči. Po podatkih bele vlade je vsega skupaj 65% vsega španskega ozemlja v rokah belih. Na tem ozemlju prebiva 13 milijonov ljudi. Rdeči imajo še 35% španskega ozemlja, na katerem prebiva 9 milijonov ljudi. Kakor kaže naša slika, bo to razmerje pravilno.

trebovali za vojaške namene. Prve dni so tudi kar tja v en dan razdejali zasebne hiše. To pa je bilo kmalu prepovedano, ker so potrebovali strehe za begunce, ki so vreli od vseh strani ter jih je kmalu bilo na tisoče.

Rdeči voditelji med seboj

Rdeča oblast se je začela urejati. Takole so se uredili. Voditelji anarhistov, komunistov in socialistov, vsega skupaj kakih 500 mož, ki pa so imeli za seboj kakih 45.000 mož oboroženih pristavev ter veliko strankarskih somišljenikov, so zase zaplenili celo vrsto vil, si izbrali telesno stražo ter so si izmed zaplenjenih avtomobilov izbrali zase najbolj moderne. Vsaka teh skupin pa je delovala na svojo roko. Vsak izmed teh poveljnikov je na svojo roko zapovedoval ter na svojo pest aretirati ljudi. Skupni posvet je določal, kateri deli skupnih somišljenikov naj odidejo na fronto. Nekako 30% vseh teh voditeljev pa ni znala ne brati ne pisati.

Kmalu pa je Federacion anarhista iberica — Zveza iberiskih anarhistov imela v svojih rokah večji del moči, ker je pač najbolj brezobzirno nastopala. Socialistične in komunistične voditelje, ki so si upali zoper posamezne ukrepe anarhistov pritoževati, so kar kratkoma postrelili. Začeli so se poulični boji med posameznimi skupinami, ki potem niso ponehali, dokler niso beli zavzeli mesta. Člani anarhistične zveze so vdrli v katedralo ter za kurivo prodali dragocene rezbarije Petra de Meno, ki so vredne milijone. Dela Canosa so docela uničili, cerkvene dragocenosti in posode so si delili v dar ter jih potem deloma prellili. Del teh voditeljev je po načrtu organiziral pravo razbojništvo zoper vse meščane, ki so sloveli za bogate. Teh roparskih pohodov se je zlasti udeleževal del rdeče mornarice. Ti rdeči mornarji so si vzeli dopust, kadarkoli so hoteli. Obklečeni v civilno obleko so z dvema revolverjima v rokah drveli po celem mestu ter potem svoj plen nosili na varno na svoje ladje. Mornarji so bili tudi tisti, kateri so ženske rodovine Asintos Cantero Lopez Cosa, domače hčere in druge sorodnice v starosti 19 do 32 let, pobrali kar od večerje, jih vlekli na cesto, jih tam posilili in potem postrelili.

Usmrtitve vsak dan

Usmrtitve s streljanjem so postale na dnevnem redu. Včasih jih je bilo na dan samo 3 do 5, včasih pa kar po 200 na dan. Cele tedne so mrlič ležali na polju pred mestom, včasih niso bili niti do smrti ustreljeni ter so se potem morali še dolgo mučiti. Malaški falangisti, ki so vkljub smrtni nevarnosti skrivaj fotografirali take prizore, imajo slike, katerih strahot ni mogoče popisati. Nekoga duhovnika malaške katedrale so za noge privezali na vejo, da je visel z drevesa z glavo navzdol, in to v najhujši solnčni vročini. Potem pa so mu velik srebrni križ tako dolgo tlačili v usta, dokler se ni zadušil. Nekaterim drugim nesrečnejšem so majhne

Zaradi maše ustreljeni

„Z Bogom“ prepovedan pozdrav

Iz Salamance poročajo z dne 17. tega meseca: Španski boljševiki že ne vedo, kako bi čim bolj kruto nastopali proti vsemu, kar je verskega in cerkvenega. Ko so beli zavzeli Saragoso, so zvedeli za nova, vprav satansko iznajdljiva trpinčenja rdečega terorja. V tem mestu so več desetih meščanov usmrtili zgolj zato, ker so bili pri sv. maši!

Dalje »poroča« Morning Post iz Londona (17. t. m.) več vesti svojega posebnega dopisnika iz Barcelone. Pravi, da je Barcelona v čudni zmedbi mešana vlada, ki sestoji iz socialistov, komunistov in anarhistov.

V boljševiškem delu Spanije, piše isti poročevalec, so komunisti konfirirali vso zasebno lastnino inozemcev. Vsak dan zapirajo in morijo ljudi brez vsakršne sodbe. Vse cerkve v Kataloniji so porušene in izropane. Od julija dalje niso nikjer več obhajali niti enega verskega obreda. Celo praznovanje najsvetejših krščanskih praznikov — božiča in velike noči — je rdeči teror Katalonije strogo prepovedal. Celo tako daleč seže ta brezbožniška gonja, da je po vsej Kataloniji najstrožje prepovedano, da bi kdo komu rekel: »Zbogom!«, ker da je to klic Boga!

pa je živil sploh zmanjkalo. Med begunci so prvi začeli padati od lakote stari ljudje. Med tem pa so v glavnem stanu anarhistov še vedno imeli po tri jedi pri vsakem obedu. Razpoloženje med miličniki, zlasti pa med tistimi, ki so prihajali s fronte, je vsak dan bolj vrel. Cela vrsta rdečih diktatorjev je odpovala v Valencijo, drugi pa so se obdali s močno telesno stražo. Po nekaterih delih mesta so potrgali z zidov rdeče propagandne lepake. Demonstracije, ki je kričala na odpor, so iz hiš obstreljevali anarhisti, na kar se je vse razbežalo. Stranke so se med seboj vedno bolj obstreljevale. Skoro vsi ljudje so želeli v svojih hišah.

Konec

En dan pred padcem pa je nastal upor. Na hišah so začeli razobešati bele zastave. Druhal je naskočila trgovine, med tem, ko je na tisoče rdečih, ker jih je gnala slaba vest začelo bežati iz mesta. Rdeče oblasti so začele ljudi streljati kar v množicah, kar pa ni moglo preprečiti zmede. Malaga je bila zrela za predajo.

Okoli šestih zjutraj so prve bele čete prikorakale v mesto. Malo, preden so beli mesto docela oklenili, so na drugi strani odkorakale iz mesta zadnje čete rdečih miličnikov ter zapuščale Malago, držeč v eni roki ročne grante, pripravljene za met, v drugi pa nabite puške.

»In čemu imamo ušesa?« je vprašala v šoli učiteljica.

»Da lahko vidimo!« se je odrezal najmlajši v razredu.

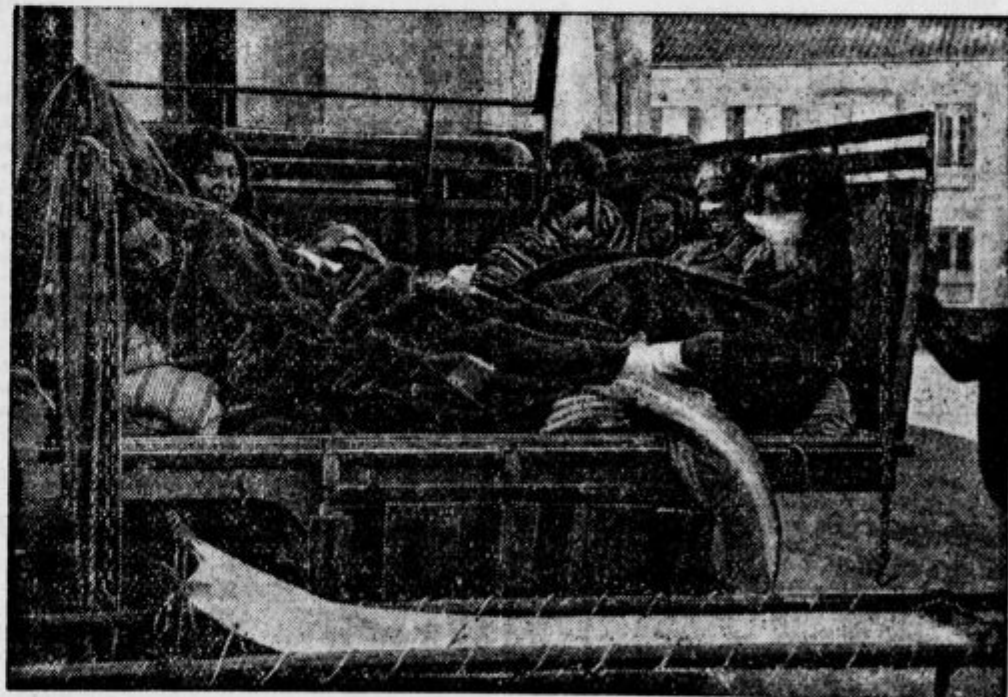
»Ne govori neumnost! Z ušesi ne moremo gledati!«

»Ko bi ušes ne imeli, bi nam čepica ušla čez oči, gospodična!«

Nase misliti, je pravično; misliti samo nase, je krivično.

Ko ljudstvo strada, se diktatorji maste

Rdeča propaganda je razširjala take laži o grozovitosti belih čet, da se ji je posrečilo do decembra spraviti v Malago skoro 10.000 beguncev, ki so bežali pred belimi. Toda kmalu pred božičem je začelo zmanjkovati živeža. Kdor je mogel si je pač za nekaj stotin pezov nakupil zalog. Velik del napojenega blaga pa so zase in za svoje straže zaplenili rdeči diktatorji. Iz trgovine je izginila moka, riž, in nazadnje še sladkor. Le včasih je kaj malega spet prišlo v trgovino. Krompirja sploh ni bilo več. Kruh pa so pekli iz sena in ovsa. V začetku januarja je na vsako družino vsakih 5 do 8 dni prišel en hleb kruha. En teden, preden je Malaga padla,

Ranjence, katere so dobili na zaplenjenem rdečem parniku, beli prevažajo v bolnišnice. Ker so v Malagi vse bolnišnice prenapolnjene, so hotel Miramar spremnili v bolnišnico.

Noč po dnevu

Peščeni viharji v Ameriki

V Ameriki je, kakor lansko leto, tudi letos nastopila nova nesreča, peščeni viharji, ki delajo ogromno škodo. Komaj so se odtekle vode po velikanski povodnji, ki je zadela 12 do 13 držav, že poročajo o peščenih viharjih, ki so zadeli 5 držav. To so Kansas, Colorado, Oklahoma, Teksas in Nova Mehika. Obširno smo že poročali, da so ti peščeni viharji posledica preveč izrabljajočega obdelovanja zemlje. Sedaj se masuje nad Severno Ameriko, da je uničila toliko svojih prekrasnih gozdov ter so na mestu gozdov začeli gojiti tam poljedelstvo. Zaradi tega je Roosevelt sklenil, da bo dal pogozditi zopet velike dele ameriške zemlje, da se prepreči te nesreče. Preden pa bodo novi gozdovi zrastle, bodo peščeni viharji še večkrat prizadejali ameriškega kmeta in tudi meščana.

Letošnji viharji, o katerih 18. t. m. poročajo iz mesta Hugotown v državi Kansas, so mnogo hujši, kakor so bili leta 1935 in 1936. Pač pa so nesreče prejšnjih let ljudi izučile, kako se morajo varovati, da jim peščeni viharji preveč ne škodujejo na zdravju. Prejšnja leta je zaradi silnega drobnega prahu obolelo na tisoče ljudi, ki so morali vdihavati prah, ki so ga vetrovi prinesli kdo ve od kod. Letos je zdravstvena oblast ukazala, da mora vsak prebivalec ogroženih krajev nositi masko zoper prah, kadarkoli stopi na cesto. Brez take maske nihče ne sme na cesto. Vsa okna in vrata morajo ljudje zamakniti in zadelati z mokrimi cunjami. Vendar še vkljub temu ne morejo preprečiti, da ne bi prah vdril v stanovanja.

Krajneve oblasti sedaj ne morejo vsemu kaj. Zato so naprosile pomoč od osrednjega Rdečega kri-

ža. V mestu Hugotown so morali že dve cerkvi spremeniti v zasilno bolnišnico, ker je vkljub vsem ukrepom bolnikov vedno več. Ceste so popolnoma prazne, vsa kupčija počiva. Večkrat se dogodi, da celo izkušeni šoferji zaidejo v znanih jim ulicah, ker vidijo zaradi gostega prahu komaj nekaj korakov pred se. Na ozemlju, ki meri več tisoč kvadratnih kilometrov, je taka tema tudi po dnevu, da je vse izumrlo. Sicer na ulicah noč in dan gore svetilke, toda vse skupaj nič ne pomaga. Zanimivo je, da celo kokoši ne pridejo čez dan iz svojih kurje, ker mislijo, da je še vedno noč. Velika nevarnost za zdravje ljudi je tudi to, da morejo zaradi take teme pogrebe pogrebe umrlih odlašati, vsled česar je nevarno, da bi se začele še kake kužne bolezni.

ZA OSLABELE IN JETIČNE.

Zolica.

Dve telečji nogi. ¼ kg govedine brez kosti pristaviš v mrzli vodi in kuhaš tako dolgo, dokler ni meso mehko, a potem juho precediš. Nato vzameš ¼ kg sesekljane govedine, 1 beljak, približno ¼ l mrzle vode; to daš v kozico in doliješ pripravljeno juho, počasi mešaš in naj trikrat zavre, nakar odstaviš in pokriješ, da se vžuhne. Potem razprostreš moker prtič čez narobe postavljen stol in v podloženo skledo tolikokrat precediš žolico skozi servijeto, dokler ni popolnoma čista. Nato jo daš v stekleno posodo in pustiš, da se strdi. (Lahko kaneš tudi malo beloga vina vanjo.)

Prebivalci Malage, ki so morali bežati, se sedaj vračajo na svoje domove, kjer pa marsikdo najde samo še razvalino.

DRUŽINA

Zakaj so nam otroci in živali všeč?

Kdor imaš sam otroke, veš, kako morejo otroci človeka spremeniti, kako postanejo trdosrčneži mehki, skopuhi radodarni, molčeči zgovorni, odvrtni prijazni. Resne može, ki so sicer le poslovnji ljudje, otroci kar očarajo in dekleta, ki so vsa prežeta z modnimi muhami, so naravne, materske, če imajo otroka pred seboj. Športniki, ki so dosegli že veliko nagrad, se spremenijo v nežne strice in viteške zaščitnike, čim imajo v oskrbi

Veseliijo se svojega življenja, ne lažejo se vse odkritosrčno povedo. Taki so majhni otroci, dokler ne gredo v šolo. Ko pridejo v šolo, so tudi že v človeški družbi in tedaj se začno polagoma oddaljevati od prirode in narave, nekateri bolj, drugi manj, kakršni so pač po krvi.

Zlasti v mestih je človek potreben otroka in živali, da more kdaj videti nedolžnost. Otroci in živali so še v zvezi s Stvarnikom vseh stvari: ta

kakega otroka. Večkrat je slišati in videti, da so mladi očeti z vso šegavostjo in brez skrbi za svojo možko čast, namesto matere z otroki in se igrajo z njimi in jih negujejo.

Prav takšna je naša sprememba v priroči živali. Če greš s svojim psičkom na sprehod, si tudi že prijatelj vseh ljudi na cesti, ves svet je iznenada prijazen, pozoren in nežen, da komaj rešiš svojega psička pred njih božkanjem in sladkanjem. Če ptiček uide iz kletke, ti vsi sosede pomagajo iskati ga in letala so že večkrat pripeljala lastovke s seboj, da jih ni umoril prezgodnji sneg. Resnično: to stoletje je zares doba otroka in živali.

Ali smo že kdaj pomislili, zakaj vse to? Ali je to le tisto, da bežimo pred večjimi težkočami, ki jih imamo v občevanju z odraslimi ljudmi? Samoljubje majhnih bitij ni tako nevarno in ga tudi lahko obvladamo. Morejo nas celo tiranizirati, ne da bi se človek sebi zadel manj vreden. In ta mala bitja nikogar ne oslepajo in ne razočarajo, ker so preprosti, naravni, zvesti in hvaležni.

Nekaj modnih domislekov

Crne obleke, ki jih itak leto in dan kaj radi oblečemo, so potrebne kakih okrasov. — Na levi zgoraj in na desni spodaj je dvojje okrasov iz pi-

keja, ki ju je lahko narediti. Zgornji sestoji iz več pentlje, k jih potegnesh skozi trakec. Te pentlje so tudi primerne za ka kovratnik. Lahko so manjše, kot je na sliki razpoznavni in isto velja tudi o spodnjem okrasu.

Videti je mnogo oblek, ki imajo našitke iz mušlina. Crni kvadrati na naši sliki so iz mušlina (središče kvadrata je blago obleke). Tak okras je jako lep, zaeno tih in prijeten. — Na obleki desno zgoraj so šivi pokriti s pisano ali belo vezeno. Obleka se zapenja zadaj z majhnimi gumbi.

Moški in nakit

Ni res, da bi smele samo ženske nositi nakit. Vendar je bolje, če ga moški — nimajo! — Vprašanje je, ali spada žepna ura že k nakitu, saj je ura le predmet za merjenje časa. A moderne ure so take, da jih smemo skoraj že priletevati k nakitu. Isto velja seveda o uri-zapestnici, ki so nekatere kar razkošno opremljene.

Mimo žepne ure je za moškega tudi verižica pri uri nakit. Zlasti je to ona kratka, tako zvana »oficijska verižica« ali »chateleine« (šatlen). Tudi ta verižica mora biti lepa in ne spada k vsakršni obleki. Vsakdanja verižica se mora pač razlikovati od verižice za k fraku ali športni obleki!

Poglavje o prstanu pa vsebuje samo dva prstana, ki ju sme! — kak moški nositi: to je zakonski prstan in še tako zvani solitir za na mezinec. Vista moda, ko so nosili pečatni prstan na kazalcu, je že mimo. — Če omenimo še igle in zaponke za na kravato in srajco pri fraku ali smokingu in manšetne gumbje, pa je konec nakita za moške. Zakaj, vse drugo, ko razne zapestnice, tenke verižice krog vratu in slično, ne spada k moškemu in je zoprno. Tudi manšetni gumbi se naj — kakor verižica za k uri — prilagajajo različnim prilikam. Tudi tu poznamo razliko, ali imamo manšetne gumbje za k fraku ali športni obleki. — Najvažnejše merilo za nakit moškega je okusna izdelava, ne pa dragocenost!

Pletenine imamo vseh vrst: pasovi so pleteni, a tudi blazine, kakršno ti pokaže ta slika!

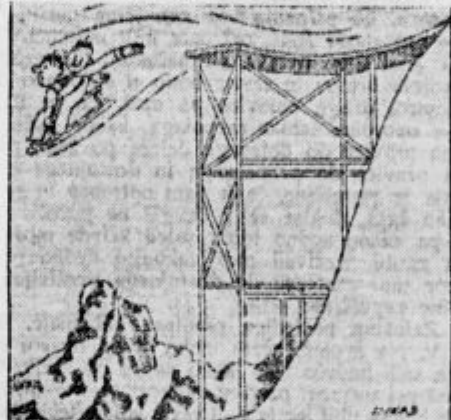
Kako je bilo prej

Ljubljanska najdenišnica je imela med leti 1828 in 1832 vsako leto povprečno po 771 otrok na deželi v izreji. Ob koncu leta 1830 je bilo vseh najdenčkov v oskrbi 834. Na Stajerskem so jih l. 1844 oskrbovali 4022. — Porodnišnice in najdenišnice so imele ob ustanovitvi brez dvoma blag in človekoljuben namen: da obvarujejo dekle pred sramoto in da se prepreči detomori. — Tedanji vladni poročevalec pa je bil mnenja, »da je izkušnja pokazala, da teh dveh namenov niso dosegli. Povečini je tam pribežališče za dekline, ki ne poznajo časti in ne sramu in ki vedno zopet in zopet prihajajo brez zardevanja tja. Redniki otrok izrabljajo potem državo in rejece, ki so končno prepuščeni le žalostni beraški usodi.« Radi tega in pa radi občutnih bremen, ki so jih imeli z najdenišnicami, je graški gubernij svetoval, da bi se kolikor mogoče omejile.

Nekaj besed o perilu

Le polagoma se je naše perilo izpopolnilo tako, kakršno je zdaj. Srajce, kot jo nosimo dandanes, n. pr. v 17. stoletju še niso poznali. Kakor pišejo kronike, je bila srajca v starem veku nekakšna lopica. V zgodnjem srednjem veku tudi te niso več poznali in so jo šele kasneje uvedli iz orient. Tedanje čase je nošnja srajce pomenilo samo mehkužnost. Platnenih srajc sploh dolgo časa ni nihče imel. Do 18. stoletja je bila snaga sploh uboga pastorka in srajco so si le po enkrat na mesec preoblekli. Ponočna srajce so se šele konec 15. stoletja pojavile in sicer v Italiji. Tudi spetnih hlač niso do 16. stoletja poznali. In tedaj so bile tako dolge, da so bile namesto nogavic. Nogavice so do 15. stoletja sestavljali iz kosov blaga, ki so jih sešili v primerno obliko. Robce smo dobili iz orient in Italije in so se spocetka imenovali faconetijski, ki so bili bolj radi lepšega ko za uporabo, saj se v tiste zlate in srebrne vezene brez dvoma ni dalo vsekniti. Predhodnica prtičev (servijetov) je bila »ruta za ustav«, ki so jo poznali že v davnem Rimu, kjer je imel vsak gost svojo servijeto. Namizne prtičje iz damasta in platnene rjuhe so začeli šele v 14. stoletju izdelovati. Ker so v srednjem veku kar z golimi rokami lovili jed po skledah, so tedaj uporabljali pri jedi posodo z vodo in brisačo.

Najstarejši kos perila je brisača. V prejšnjih časih so izdelovali »frotirke« tako, da so tolkli tkanino, dokler niso nastali kosmiči na blagu.

»Strašno! Lani je bilo tukaj sankališče — pa ne smučarska skakalnica!«

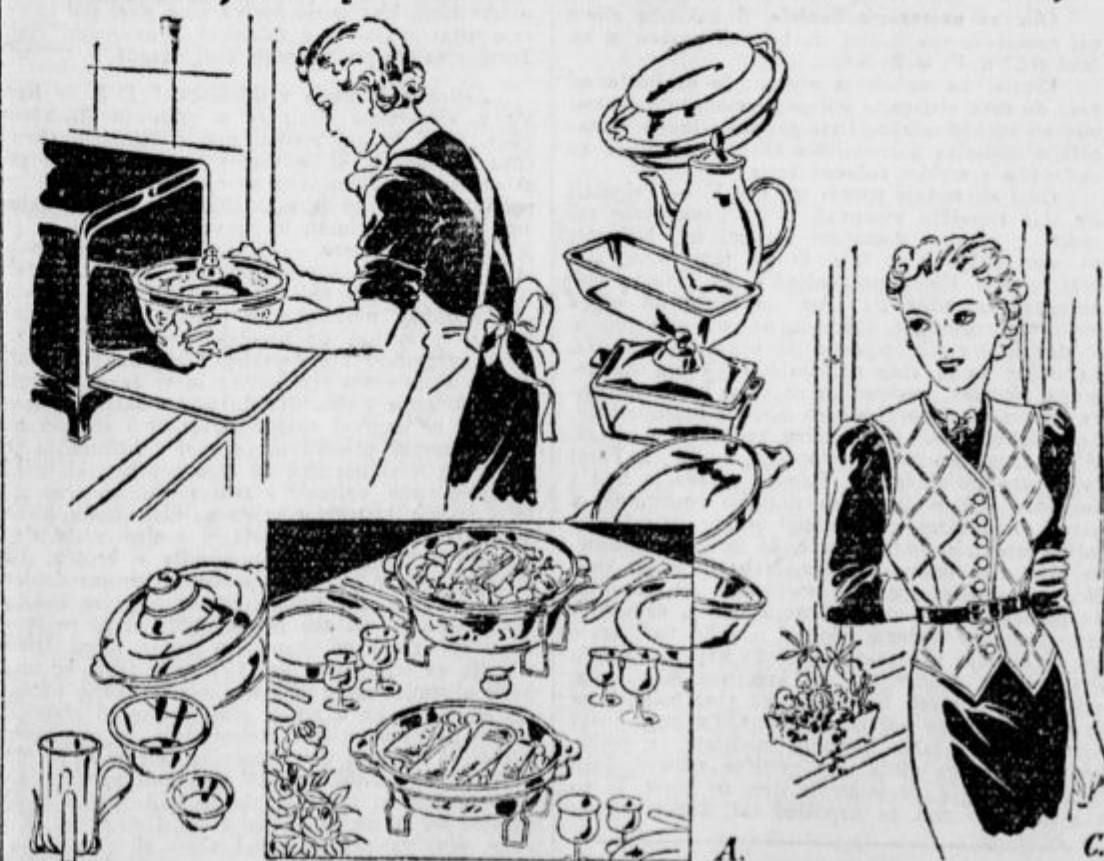
Svetujem ti

Jako in najbolj moderna novost so pester, pisane, kričeste barve okrasja, tako: rože, zelenje, zaponke pisanih kamnov itd.

Suhe lase

Je težko lepo počesati in tudi lomijo se. Nedostaje jim maščobe in zato so premalo mehki. Neka preizkušena gospodinja svetuje: Pripravi si redko mešanico rumenjaka. Polovico tega pomešaj z olivnim oljem in z isto količino glicerina in soka četrli limone. S to mešanico si s konci prstov dobro gneti kožo (5 minut) in jo pusti nekaj časa na koži. Nato splakni glavo s čisto vodo; to ponovi večkrat na teden.

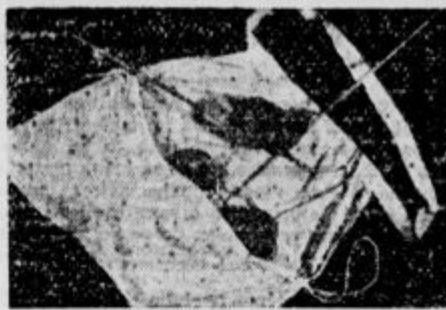
Kuhinjska posoda za na mizo in še kaj

Nova kuhinjska posoda iz stekla ali lončevine je lepa in uporabljiva. Obe vrsti sta taki, da moremo dati posode tudi na mizo z jedjo vred, s čemer vsaka jed veliko pridobi. Navadno uporabljamo to posodje le za peko v pečici, vendar ga moremo dati tudi na ogenj, če damo pod njo asbestno ploščo. Tako posodje kupiš v raznih oblikah in velikostih. Seveda ne smeš teh posod dajati iz hude vročine koj v mrzlo, marveč ovij posodo, ko jo vzameš iz pečice, z mokro krpo. Vse drugo vidiš na pričujoči sliki!

Modrost in pol z vzhoda

Dobra beseda je ko vol pred plugom. Tudi najhitrejša ura ima samo šesdeset minut! Reževo še kruh pade iz ust. Kdor zna, ima še v vodi suhe noge. Pod mizo skopuha je še kamen lačen

Pripraven predpasnik za pletenje, ki ga imaš lahko v žepu, ki je zaeno predpasnik.

Storjene obleke

Tako pravilno pravimo narejnim oblekom v trgovini ali konfekcijskim oblekam.

Storjene obleke bolj kupujejo moški kot ženske, vendar so se tudi ženske začele zatekati k storjenim oblekam, posebno plaščem, ki pa so navzlic nizkim cenam vendarle še enkrat dražje kot obleke, ki si jih sešijemo doma. Mimo tega so storjene obleke stroja kar nekam »brez duše«. Vprav to »dušo« moremo dati obleki edino le dona.

Storjene obleke so uporabljali že konec 17. stoletja, vendar so bile take obleke tedaj tako redke, da jih ni vredno omenjati. Pač je mogla ta ali ona bogata gospa naročiti, naj ji ponaredijo ta ali oni pariški model, a plačala je za tako obleko brez dvoma desetkrat toliko, kolikor stanejo zdaj storjene obleke.

Da so storjene obleke, ponarejene po modelih, že v prejšnjih stoletjih večkrat naročale kraljevske in druge modne dame, je znano iz zgodovinskih knjig. Iz tistih časov poznamo zabavno zgodbo o španski kraljici Mariji Lujizi, soprogi Karola IV. Kraljica je imela dvorno damo vojvodinjo Albo, ki jo je španski slikar znameniti Goya, tako rad slikal. Kraljica se je peljala po madridski glavni cesti Puerta del Sol, ki je dandanašnji še porušena, v svoji najnovejši obleki iz Pariza. Vsa je bila blažena in ponosna, češ, ona edina ima tako imenitno obleko! A kaj je morala videti? Šest — reci in piši: šest — drugih dam se je prav tedaj sprehajalo po isti cesti, v prav takih oblekah, kakršno je imela kraljica na sebi, misleč, da jo ima samo ona!

To so bile komornice vojvodinje Albe, ki si je že mogla privoščiti tako hudobno šalo, da bi razjezila kraljico.

Tu vidimo najlepši primer za oropani model in začetek storjenih oblek na debelo. In tudi to spoznamo, da so ženske glede na obleke ostale vedno iste.

Kaj bomo kuhali

Korenja juha

Umite, iztrebljene korenčke narežeš na rezance in jih z zelenim peteršiljkom vred dušiš v presnem maslu. Nato vse opraviš z moko, malo opraviš in naliješ vode. Korenčke kuhaš še 45 minut, nato jih malo posladkaš in kaneš še malo limonovega soka v juho.

Sirova jed

Lončeno posodo, ki se na ognju ne razpoči, dobro namaži s presnim maslom in nareži rezine bele štruce kruha. S temi rezinami obložiš posodo in daš nanje kose bohinskega sira in na vse to ubij nekaj jajc. Pečica naj bo zelo razbeljena, ko daš vanjo z vsem tem napolnjeno posodo; jajca se morajo strditi. Jed postaviš v isti lončeni posodi, zavili v servijeto, na mizo. Zraven daš solato.

Pikantna vinska omaka

V razbeljenem maslu zarumeniš nekaj kock sladkorja. V to daš prgišče drobtin. Na vse to poliješ zelenjadowo juho, kuhaš, da se debelo zgosti in mešaš, med mešanjem pa prilivaš pol kozarca vina. Vino pa prej zavreš s cimtom in limonovimi lupinami.

Malo — pa celih ljudi je treba

Bog potrebuje le malo, a celih ljudi, da more teh malo ljudi takorekoč zgrabiti in z njimi držati ves svet. Nikar se ne zametujete in ne mislite, da je treba velikih množic za obstoj kraljestva božjega na zemlji! Veliko bolj je, če smo v majhnih družah. Eden, dva, trije, deset, ki so eno, so močnejši ko sto tisoč! Saj si mogoče pri tem kar majhen bedaček. A največja budalost je, če misliš, da moramo biti vsi največji junaki! Bog deluje vedno z majhnimi s slabotnimi ljudmi, a ti so najmočnejši, ker more v njih najbolj učinkovati upanje v moč duha.

Pletenine imamo vseh vrst: pasovi so pleteni, a tudi blazine, kakršno ti pokaže ta slika!

»Imaš sto dinarjev. Koliko imaš pa potem, če meni posodiš petdeset dinarjev?«
»Nič se ne bojte — še zmeraj sto dinarjev!«

Trbovlje

Beli in rdeči bodo nastopili pri volitvah v bratovski skladnici prihodnje nedelje. Dolgo let so po dosedanjem volilnem redu neomejene gospodarili v bratovski skladnici socialisti. Sedanjí volilni red je zboljšal in sloni na proporu, ima pa še takšne določbe, da so se socialistični voditelji hvalili, da razen njih ne bo mogel nihče drugi sestaviti kandidatske liste. Je pa bila splošna želja tudi med marksisti, da se izmenja dosedanje neomejene gospodarje v bratovski skladnici. Zato je naša strokovna zveza ustregla splošni želji in postavila nasproti socialistični listi svojo, katera je že tudi potrjena kljub soc. prerokom in na kateri so novi moške, ki hočejo delati za ureditev in ozdravljenje rudarskega zavarovanja v bratovski skladnici. V sedanjih razmerah je nujno potrebna tudi pomoč vrhovne oblasti pri ureditvi rudarskega zavarovanja. Zato, kdor je za novo, bolj urejeno in uspešno delo v bratovski skladnici, naj gre prihodnjo nedeljo na volišče in da belo glasovnico celo v kuvertu, rdečo pa raztrgano vrže v zato pripravljen koš.

Danes je fantovski prireditelj v Društvem domu, dopoldne ob poldnesih akademija, popoldne ob pol 4 na igra: Tri modrosti starega Vanga. Posetite!

Naznanjam otvoritev modnega krojaštva v lokalu 320. Najnovejši modeli, točna postrežba, solidne cene. Najvidnejše se priporoča Rajko Mikošec.

Jesenice

Kino Krekov dom predvaja prvi veliki kriminalni film »Sovražnik države štev. 1«. Predstave danes ob 15, 17 in 20.

Fram

Fantovski odsek katoliške akcije razveseljuje napreduje. Prošlo nedeljo je priredil v šoli sestanek, katerega se je udeležilo nad 40 članov. Njihov tovariš akademik g. Petek je navzočim predaval o komunizmu. Nekaj dodatnih misli o negativni strani tega pokreta sta podala navzoča g. župnik Rakun in šolski upravitelj g. Tavželj.

Neprimeren lokal. Franska posojilnica je prenesla svojo pisarno v hišo trgovca, v katero vodi samo vhod skozi trgovino, kar je zelo mučno za vložnike in vlagatelje. Sezidala je za druge lepo in drago stavbo, pri tem pa pozabila na sebe in mora sedaj vedriti pod tujo streho.

Ljutomer

Umrli je v 77. letu starosti Matija Puconja iz Stročje vasi pri Ljutomeru. Bil je odločen katoliški mož. V tem duhu je tudi vzgojil vse svoje otroke. Kako je bil pri nas priljubljen, je pokazala izredno velika udeležba njegovih prijateljev pri pogrebu. Radi njegovega plemenitega značaja ga bomo ohranili v dobrem spominu.

Mladina Prosvetnega društva iz fantovskega in dekljskega odseka se pripravlja na akademijo, ki jo izvajata na Jožefovo. Kot predpriprava bodo duhovne vaje za fante. Na te vaje vabimo že sedaj naše katoliško misleče fante.

Uradna vremenska poročila

Zveze za tujski promet v Sloveniji, Ljubljana, Tujsko-prometne zveze v Mariboru, Jugoslovanske Zimsko-sportne zveze, Slovenskega planinskega društva in Meteorološkega inštituta Ljubljanske Univerze po stanju z dne 2. februarja 1937 ob 7 zjutraj.

Rateče: — 80 C, jasno, mirno, 70 cm snega, pršilo. Planica: — 60 C, jasno, mirno, 100 cm snega, pršilo, mala in srednja skakalnica in drsališče uporabljivo. Peč, Petelinjek: — 70 C, jasno, mirno, 130 cm snega, pršilo.

Kranjska gora: — 80 C, barometer pada, jasno, mirno, 60 cm snega, pršilo, sankališče uporabljivo. Erjavčeva koča na Vrhu: — 60 C, jasno, mirno, 100 cm snega, pršilo.

Pokljuka: — 30 C, jasno, mirno, 110 cm snega, mala in srednja skakalnica uporabljiva. Dom na Komni: — 30 C, jasno, severovzhodnik, 20 cm snega, pršilo.

Dom na Kofcih: — 60 C, jasno, mirno, 80 cm snega, pršilo. Dom na Krvavcu: — 30 C, jasno, mirno, 60 cm snega, pršilo.

Velika Planina: — 30 C, jasno, severovzhodnik, 120 cm snega, pršilo. Kurašček: — 30 C, jasno, mirno, 25 cm snega, pršilo.

Polzevo: — 30 C, jasno, mirno, 25 cm snega, pršilo. Sv. Marijeta pri Mednem: — 30 C, 15 cm snega, pršilo, jasno.

Mariborsko gledališče

Sobota, 20. februarja ob 20: »Ples v Savoyu«. Gostuje priznana ljubljanske opere Zlata Gjunglečeva. Znižane cene.

Nedelja, 21. februarja ob 15: »Visokost plešev. Globoko znitane cene. — Ob 20: »DR«.

Ponedeljek, 22. februarja: Zaprto.

Torek, 23. februarja ob 20: »Sveti Anton, vseh zaljubljenih patron«. Gostuje Pavla Udovičeva. Red B.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Nedelja, 21. februarja, 8. Vesel nedeljski pozdrav (plošče). — 8.30 Telovadba (15 minut za dame, 15 minut za gospode, vodi gosp. profesor Marjan Dobovšek). — 9.30 Cas, poročila, spored. — 9.45 Prenos cerkvene glasbe iz franciskanske cerkve. — 9.45 Postni govor (gosp. Fr. Finžgar): Družba in Peter. — 10. Instrumentalni dueti in cerkveni spevi. — 11.20 Venček otroških pesmic (plošče). — 11.30 Otroška ura (vodi gđa. Manica Komarova). — 12.30 Kar imamo, to Vam damo (plošče po željah). — 13.30 Cas, spored, obvestila. — 13.35 Koncert radijskega orkestra. — 14. Knečka zavarovanja (gosp. Ivan Martelanc). — 15.30 Koncert radijskega orkestra; vmes saxofon-solo, gosp. Miloš Zihrel, pri klavirju gosp. prof. M. Lipovšek. — 17. Organizirajmo mlečno propagando (g. Ivo Benko). — 17.30 Nadaljevanje koncerta radijskega orkestra, omes saxofon. — 18. Operni šarmel kvartet (gg. Jeraj Karel, violina; Matija Bravničar, violina; Slavko Korošec, kitara; Rudolf Pilib, harmonika). — 19.30 Cas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30 Nacionalna ura: Emil Adamič (Slavko Oster). — 19.30 Slovenska ura: a) Zvoki iz Koroške (plošče); b) Pri Ziljanah (gosp. dr. Anton Urbanec). — 20.30 Nastop malih harmonikarjev pod vodstvom gosp. prof. Pavla Rancigaja. — 21.30 Plošče. — 21.30 Operna glasba (radijski orkester). — 22. Cas, vreme, poročila, spored. — 22.30 Radijski jazz.

Ponedeljek, 22. februarja, 12. V ritmu današnjih dni (plošče). — 12.45 Vreme, poročila. — 13. Cas, spored, obvestila. — 13.15 Iz Schubertove skicirke (plošče). — 14. Vreme, borka. — 15. Zdravniška ura: Dopolnila (g. dr. Anton Broc). — 15.30 Veseli dnevi v Kijevu (plošče). — 16.30 O Slovenski narodni pesmi (g. France Marolt). — 19.30 Cas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30 Nacionalna ura: Fran Bubanovič, Zagreb. — 19.30 Zanimivosti. — 20. Simfonična glasba (radijski orkester). — 21. Balalajke (plošče). — 21.15 Koncert komornega tria (gg. Albert Jermol, flauta; Janko Gregor, klarinet; Vili Hauck, fagot). — 22. Cas, vreme, poročila, spored. — 22.15 Narodne pesmi pojo sestre Štritarjeve, pri klavirju gosp. prof. M. Lipovšek).

Torek, 23. februarja, 11. Soliska ura: Kaj pa naše nebo! — Sprehod po vsemirju (dr. Oskar Reya). — 12. Rimeki Kosakov: Seberazda (plošče). — 12.45 Vreme, poročila. — 13. Cas, spored, obvestila. — 13.15 Zbori (plošče). — 13.15 Pester spored (radijski orkester). — 14.40 Islam pred pragom srednjega veka (gosp. Fr. Terseglav). — 19.30 Cas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30 Nacionalna ura: Od Sterije Popovića do Branišlava Nušića (Stanislav Vinaver iz Beograda). — 19.50 Zabavni zvočni tednik. — 20. Mozart: Les petites riens,

balet (plošče). — 20.30 Kleist: Razbiti vrč — veseligrad. — 21.30 Richard Strauss: Burke Tilla Eulenspiegel (plošče). — 22. Cas, vreme, poročila, spored. — 22.15 Glasbene malenkosti (radijski orkester).

Drugi programi

Nedelja, 21. februarja, Belgrad: 19.30 Pester večer. — Zagreb: 20. Koncertni večer. — Dunaj: 20.15 Cimbale. — 21.30 Igra »Paganini«. — Trst-Milan: 17. Argentinski mednarodni koncert. — 20.40 Opereta. — Rim-Bari: 21. Opera. — Praga: 20.05 Češka filharmonija. — Varšava: 21.30 Planinski koncert. — Königsberg: 19.30 Weberjeva opera »Emanthas«. — Bratislava: 19.30 Mozartova maša. — Lipsko: 20. Vojaški večer. — Köln: 20. Komorni koncert. — Frankfurt-Stuttgart: 19.40 Beethovnova opera »Fidelio«. — Strassbourg: 21.15 Bizetova opera »Carmen«.

Ponedeljek, 22. februarja, Belgrad: 20. Opereta. — Zagreb: 20. Otroški večer. — Dunaj: 21. Simfonični koncert. — Trst-Milan: 21.15 Pihala. — Rim-Bari: 20.40 Simfonični koncert. — Praga: 19.25 Laska glasba. — 21. Češke melodije. — 21.35 Kvartet Ziska. — Varšava: 20.30 Prenos iz konservatorija. — Hamburg: 20.10 Lortzingov večer. — Lipsko: 20.10 Job. Straussove skladbe. — Frankfurt: 20.10 Narodna glasba. — Sottens: 20.45 Beethovnova sonata.

Torek, 23. februarja, Belgrad: 20.15 Violinski in pianinski koncert. — Zagreb: 20. Opera. — Dunaj: 20.10 Koncert po željah. — Trst-Milan: 17.15 Planino. 21. Opera »Andre Chenier«. — Rim-Bari: 21.10 Zbor. — 22. Kvartet. — Praga: 20.30 Estonski večer. — Varšava: 20.15 Simfonični koncert. — Königsberg: 20.10 Schumannove skladbe. — Bratislava: 20. Rudarska godba. — Stuttgart: 19. Londonska filharmonija. — Monakovo: 20.10 Filmski triki. — 21.30 Richard Straussove simfonične skladbe. — Bernmünster: 20.15 Simfonični koncert. — 21.20 Francoska klavirska glasba. — Bukarešta: 19.30 Rumunska narodna glasba.

Knjigovodja in korespondent

ki je zmožen popolnoma nemškega in italijanskega jezika, vestna solidna samostojna moč, verziran v lesni stroki, se sprejme 1. IV. t. l. — Pismene ponudbe na FR. GORJANC, Kranj

Kupujte pri naših inserentih

Prilika, ki je ne bo več!

Otroške obleke . . . Din 52⁵⁰
Moške obleke . . . „ 150⁵⁰
Moški plašči . . . „ 165⁵⁰
Moški Hubertus plašči „ 189⁵⁰

ANT. KRISPER, MESTNI TRG 26

Meteor pade z neba

40.

Tinček sanja...

Tinčka pri krmilu je počasi prevzela utrujenost. Naslonil se je s hrbtom na meteor in zadremal. Sanjalo se mu je nekaj čudovitega. Kar na lepem je pokukal iz meteorja droben možič s silo brado in rekel:

»Hopla! Tinček, ali veš, kdo sem jaz? Jaz sem možič z lune in sem na takle prečuden način obiskal vašo zemljo. Ves čas sem tičal v meteorju in videl in slišal vse.«

Tinček se je tako prestrašil nenavadne prikazni, da bi bil kmalu padel vznak.

Možič je ves prilezel iz meteorja in udobno sedel nanj.

»Toliko bi pa že moral vedeti.« je nadaljeval, »da je meteor moj in ne tvoj! Prodal ga bom sam in si z denarci kupil lepo palačo na vaši zemlji. Saj vidiš, da na luno ne morem več nazaj, ko pa še vedno niste iznašli takšnega aeroplana, da bi se lahko vozili gor in dol.«

Tinček je venomer strmel v smešnega možiča in od presenečenja ni mogel spraviti iz sebe glasu.

»Torej kako bo?« je silil vanj možič. »Ali si se odločil ali ne? Če meteorja ne daš zlepa, ga boš dal zgrdat.«

Tinček je na te besede hotel nekaj zajeceljati, v tem hipu pa je zaslišal nad seboj presunljiv krik:

»Tinček, Tinček! Pogledj, kakšno morsko pošast sem ujel!«

Planil je pokoncu — in se prebudil. Ob njem je stal Tonček z velikansko ribo v roki, prečudni možič z lune pa je izginil brez sledu...

»Hvala Bogu, da so bile samo sanje!« se je oddahnil Tinček. Tonček ga je debelo pogledal:

»Kakšne sanje? Če ne verjameš svojim očem, da je to riba, pa jo potipaj!«

»Saj ne mislim ribe,« je nejevoljno odgovoril Tinček in si pomel dremave oči. »Sanjalo se mi je nekaj groznega.«

Zahvala

Za vse množične dokaze iskrenega sočutja, ki sem jih prejel ob smrti moje skrbne soproge

Marije Kos

izrekam vsem najtoplejšo zahvalo. Posebno hvaležnost sem dolžan g. dr. Jamšku, ki je pokojnici z veliko požrtvovalnostjo lajšal bolečine, dalje g. ministru dr. Kreku in glavnemu uredniku dr. Abhnu za topla sočutja in iskreno tolažbo, g. župniku Koširju za tolažilne obiske in spremstvo na zadnji poti, gg. prof. Arhu in Severju, g. županu Severju in občinskim svetovalcem in odbornikom in vsem drugim, ki so pokojnico spremljali na zadnje počivališče. Prisrčna hvala tudi vsem darovalcem krasnega cvetja.

Savije, dne 20. februarja 1937.

Zalujoč Levro Kes.

P. n.

Trgovine s steklom, lekarne, drogerije, kemične tovarne, tovarne soda vode in druge

Priporočamo Vam, da se v slučaju nakupa stekla obračate za ponudbo vsakikrat na mojo tvrdko

„STAKLO“ — B. Tober tovarniška zaloge češkega stekla

ŠT. VID nad Ljubljano

Telefon št. 39-64

Nudim Vam prvovrstno češko kvaliteto

Inserirajte v „Slovincu“!

ZAHVALA. Za iskrene izraze sočutja in sožalja, ki smo jih prejeli ob prerani težki izgubi nad vse ljubljene mile gospe

Beloglavec - Krajnc Drage

učiteljice v Sv. Vidu pri Ptuj

izrekamo vsem našo prisrčno zahvalo. Posebno se še zahvaljujemo požrtvovalnemu g. dr. F. Brumnu, ki je ljubi pokojnici lajšal trpljenje ves čas njene bolezni, g. župniku p. Konstantinu Ocepku za ves njegov trud in za ganljiva govora g. nadzorniku C. Vizjaku ter predsedniku ptujskega učiteljskega društva za prisrčne poslovilne besede. Nadalje vsem, ki ste ljubo pokojnico obsuli s cvetjem, jo v tako častnem številu spremili na njeni poslednji poti, ter pevcem za ganljivo poslovilno petje. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste nam v teh težkih dneh stali ob strani in z nami sočustvovali.

Sv. Vid-Maribor, dne 19. februarja 1937.

Zalujoči sorodniki.

+

Vsem, ki ste ga poznali, naznanjamo žalostno vest, da nam je umrl po dolgem in mučnem trpljenju skrbni soprog in predobri oče, sin, brat, svak, zet, stric, gospod

Viljem Vouk

šef davčne uprave v Brežicah

Pogreb dragoga pokojnika bo v ponedeljek ob štirih popoldne na brežiško pokopališče.

Zalujoča soproga Slava, hčerki Slavica in Nada, ter ostalo sorodstvo.

+

Bogu vdano je po kratkem trpljenju v Gospodu zaspala naša srčno ljubljena, dobra sestra, teta in svakinja, gospodična

Gabrijela Zupančič

učiteljica v Trzinu

Truplo blagopokojne bo v nedeljo, dne 21. februarja 1937 ob tričetrt na tri blagoslovljeno v Trzinu in prepeljano v Kranj, odkoder bo pogreb ob pol petih iz domače hiše, Gosposvetska cesta št. 1, na tukajšnje pokopališče.

Kranj, dne 20. februarja 1937.

Maks z družino, brat,

Marija, Karolina, Ana, sestre.

Velik uspeh v izdelavi električnih ur je stenska ura

OREL-MIKRO

Gre brez navijanja 9—12 mesecev s pogonom ene same navadne žepne baterije, ki je vložena v uri. Urno kolesje se nahaja v prozorni bakelitni škatlici nad baterijo in je zaščiteno proti zaprašjenju. Poseben gumb služi za uravnavanje točnega teka ure. Zunanji bakelitni pokrov ure je v različnih barvah po izbiri: oreh, mahagonij, ebenovina, modro ali zeleno, s zlatimi številkami in kazali. Zajemeno precizna in solidna izdelava. Cena uri z baterijo vred je Din 360— po povzetju in poštne prosto.

Gen. zastopstvo: Inž. Lavrič Franc, Ljubljana, Levstikova ul. 25
Poštni predal 177 — Čekovni račun 14.229 — Telefon 24-60

POMLADNI LIPSKI SEJEM 1937

ZAČETEK 28. FEBRUARJA

60% popusta na vozovnicah nemških železnice
znatni popusti na železnicah drugih držav

Vsa pojasnila daje ta častna zastopnika:

ING. G. TÖNNIES, LJUBLJANA, Tyrševa c. 33 — Tel. 27-62
JOŽEF BEZJAK, MARIBOR, Gosposka ul. 25 — Tel. 20-97
in ZVANIČNI BIRO LAJPCŠKOG SAJMA, BEOGRAD,
Knez Mihajlova 33/1 — Telefon 24311

Cvirn barhent

po Din 7*—

pri Trpinu, Maribor, Vetrinjska 15

Otroški vozički naj-novejših modelov
Dvokolesni, tricikli, pogonljivi
Po zelo niski ceni! Ceniki franco!
"TRIBUNA" P. SATJEL, LJUBLJANA, Karlovska c.
Podružnica: Maribor, Aleksandrova cesta 26.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo žalostno vest, da nas je za vedno zapustila naša ljubljena teta, gospa

Neža Mohorčič

vdova žel. uslužbenca

Pogreb drage pokojnice se bo vršil v nedeljo, dne 21. februarja 1937 ob 2 popoldne iz mrtvaške veže splošne bolnišnice na pokopališču k Sv. Križu.

V Ljubljani, 20. februarja 1937.

Žalujejo ostali.

Družina Herhlanko se zahvaljuje vsem prijateljem za izraze sočutja ob izgubi dragega očeta, soproga, gospoda

Franja Kerhlanka

učiteljca

Posebno zahvalo pa izreka g. dr. Mešku za naklonjenost in globok, v srce segajoči govor, č. dubovščini, gg. Cafuti in Šendorferju za uslužno asistenco, pevskega društva Zorja in oktetu učiteljskega društva za presunljive žalostinke, šolskemu upravitelju v p. g. Jožefu Klemenčiču za ganljive poslovilne besede, učiteljsvu pokopne šole ter vsem, ki so blagega pokojnika spremlili na njegovi zadnji poti.

Ana Kerhlanko, žalujoča soproga.

12-13 rlanele za obleke z lepimi vzorci
svetle in temne barve, meter Din 7*—

BELI TEDEN

teden najnižjih cen.

Zahtevajte takoj
brezplačen cenik od trgovske hiše

Kastner & Ohler
Zagreb.

Tovarna pohištva

Franjo Vehovar, Celje

Kersnikova ulica 17

ki ima edina v Celju moderno urejeno sušilnico za sušenje lesa, izdeluje po naročilu iz zdravega in subega lesa prvovrstno kvalitetno pohištvo. Cene konkurenčne in zmerne.

Zaloga Celje, Glavni trg 12

Širite katoliško časopisje!
Zahtevajte povsod naš list!

NAJSOLIDNEJSO
STANOVANJSKO
ALI TRGOVSKO
HISO, INDUSTRIJSKO
ZGRADBO
ALI ADAPTACIJO
VAM IZVRŠI
NACENEJE
POOBL. GRADITELJ

IVAN BRICELJ
LJUBLJANA, SLOMŠKOVA ULICA 5T.19

MOSTAR FRANC

LIVARNA KOVIN

Ljubljana, Galjevičeva št. 57

IZDELUJE: Odlitke tehničnih predmetov, umetnin (kipov, plaket), dalje okovja za stavbe, okraskov itd. iz bronu, medu, rdeče litine, bakra, fosforjevega bronu in drugih specialnih bronov, cinka ter aluminija, silumina itd.

Smokve za žganjekuho

Dospela je sveža partija po
znižani, zelo ugodni ceni. —

Priporočila se trdka

M. Stele & I. Pielick - Ljubljana

Pogačarjev trg (Škofijska palača)

Bolni na pljučih!

Tisoči že ozdravljeni!

Zahtevajte takoj knjigo o moji

novi umešnosti prehranjevanja

ki je že marsikoga rešila. Ona more poleg vsakega načina življenja pomagati, da se bolezen hitro premaga. Nočno znojenje in kašelj prenehata, teža telesa se zviša ter po postopnem času bolezen preneha.

Resni moške

zdravniške vede potrjujejo prednost te moje metode in jo radi priporočajo. Cimpri začnete z mojim načinom prehranjevanja, tem bolje.

Popolnoma zastoj

dobite mojo knjigo, iz katere boste črpali mnogo koristnega. Ker ima moj založnik samo

10.000 komadov za brezplačno

razpolaganje, pišite takoj, da se boste mogli tudi vi prištevati med one srečnike.

Zbiralnica za pošto:

ERNST PASTERNAK, Berlin S. O.

Michaelkirchplatz No. 13, Abt. Z. 516

Kurja očesa

Najboljše sredstvo proti kurjim očesom je mast CLAVEN. — Dobite v

lekarnah, drogerijah ali naravnost

iz tvornice in glavnega skladišča

M. Hrnjak, lekarnar, Sisak

Varujtese potvorb

Zaščitni znak

Umrla nam je naša ljubljena mama, gospa

Antonija Marinčič roj. Suhadolec

soproga zid. mojstra in posestnika

Na njeno zadnjo pot jo spremimo v nedeljo, dne 21. februarja 1937 iz hiše žalosti Glince, Tržaska cesta št. 15 na farno pokopališče na Viču ob 4 popoldne.

Ljubljana, Vič, Vitanje, Log. dne 20. februarja 1937.

Zalujejo rodbine:

MARINČIČ, KUSAR, SUHADOLEC

Izpolnil je 78 let, polnih dela in trpljenja, ter odšel danes k Bogu v trdni veri in mirni vdanosti naš predobri oče, stari oče, brat in stric, gospod

Strupi Franc

posestnik v Strahinju

Predragega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Pogreb bo v Naklem pri Kranju v ponedeljek, dne 22. februarja 1937 ob devetih.

Strahinje pri Kranju, dne 20. februarja 1937.

Frančiška in Marija por. Lokar, hčeri,
Alojzij, sin.

Barclay:

Rožni venec

Roman.

Pri zajtrku in še potem je zdravnik razglabljal, kaj neki se je moglo zgoditi Jani, da je tako nepričakovano odšla. Tedaj je s skrivnostnim obrazom stopila v sobo stara Marjeta. Brand jo je pohvalil zaradi okusnega zajtrka in jo vprašal, kako kuha kavo, da je tako izvrstna.

»Ta kuha ima svoje muhe,« je odvrnila oskrbnica in dostavila: »Ali ne bi bili tako dobri, gospod doktor, in bi šli z mano — tiho, kolikor mogoče?«

»Čisto tiho,« je ponovila, ko sta šla čez vežo. Nekaj stopnic višje se je obrnila in zašepetala proti Derycku: »Ni toliko važno v čem, nego kako jo pripravljate.« In po nekaj nadaljnjih stopnicah se je spet okrenila ter nadaljevala: »Vse je odvisno od besedice »sveže,« potem je šla naprej, da bi vrh stopnic sopihajoč dostavila: »Sveže prazna — sveže zmleta — v sveže zavreli vodi —« Nato je zavila v temen hodnik z debelimi tekači na tleh ter starinskimi orožjem in podobami pradedov po stenah.

»Kam pa greva prav za prav, mati Marjeta?« je vprašal zdravnik, ko je z drobnimi koraki tekla malo pred njim.

»Boste že videli, ko prideva tja,« je menila skrivnostno. »Toda nikoli ne sme priti v stik s pločevino ali čim podobnim, gospod doktor. Denite jo v lončeno posodo, nalijte nanjo vrele vode, pomešajte z leseno žlico, odstavite jo za deset minut na hladno ognjišče, da se usede — nato jo nalijte. Lahko se mirno zane-

sete, da bo potem čista in močna. Že njen vonj sam je velik užitek. Toda, kakor sem rekla, skrivnost je v besedici: sveže, sveže, sveže.«

Starka je zdaj obstala pred nekimi vrati na koncu hodnika, rahlo potrkala, in pri tem s svojimi zvestimi očmi proseče pogledala zdravnika ter rekla: »Kajne, na leseno žlico ne boste pozabili, gospod Deryck?«

Zdravnik se je ozrl v njen prijazen stari obraz in odgovoril resno: »Ne, mati Marjeta, prav zares ne bom pozabil.« Tedaj je starka pritisnila na kljuko in zašepetala skozi pododprta vrata v sobo: »Gospod Deryck je tu, gospodična Gray.« In zdravnik je stopil v domače udobno sobico.

V odprti peči je veselo plapolal ogenj, pred njim je sedela Jana na stolu z visokim naslonilom.

»O Deryck,« je vzkliknila z izrazom velike hvalečnosti v glasu, »ali ste res vi? Stopite le brž v sobo in zaprite vrata. Ali sva sama? Dajte mi roko, drugače moram nerodno tipati okoli, da vas najdem.«

V hipu je bil zdravnik pri levi. Tam se je pri velikem naslanjaču zgrudil na kolena, objel nasproti mu stegnjene Janine roke v svoje dlani in zaklical: »Jeanetta! Jeanetta!« Kar je videl, mu je seglo globoko v srce.

Jana je imela trdo zavezane oči. Njena velika, močna postava, sedeča tako sama zase in brez posla v svetli izbi, je bila v svoji nemoči čudno pretresljiva.

»Jeanetta,« je dejal naposled. »To naj bi bil vaš odmor?«

»Za spremembo sem za nekaj časa odšla v kraljestvo slepih,« je odgovorila Jana. »Nisem mogla drugače, Deryck. Ako mu hočem resnično pomagati, moram natanko vedeti, kaj se pravi biti slep — vse do najmanjših podrobnosti. Nikoli nisem bila prav močna

v dojemljivosti za položaj drugega človeka. On pa nikoli ne toži in ne razklada, kaj je zanj najtežje. In tako moram z izkustvom najti vse sama. Stara Marjeta in Simpson sta mi zaveznika. Simpson pazi, da ne trčiva kje z Garthom skupaj, pri dveh slepih bi se utegnili to kaj lahko pripetiti. Marjeta mi pomaga pri vsem, česar ne morem sama, o Deryck, niti misliti si ne morete, koliko je tega. In ta strašna, strašna tema — ta grozni občutek, kakor da visi človeku pred očmi temen zastor ali celo debel zid, ali kakor da se pogreza v črno noč! In iz noči prihajajo glasovi. Če so močni, bobnijo kakor udarci kladiva na glavo, če šepetajo nerazločno, si ves iz sebe, ker ne veš in ne vidiš, čemu tako: Morda držijo ljudje kaj med zobmi ali pa sklonjeni iščejo kaj pod posteljo. Ker si stvari ne moreš sam razlagati, je tako strašno mučno, ako je glas zdaj takšen, in potem spot drugačen. Ah, in šele kadar se zjutraj zbudiš — vedno v isti temi, ki si v njej prebil noč! Okusila sem to šele enkrat, kajti sinoči sem si zavezala oči, vendar vas zagotavljam, Deryck, da se bojim že za jutri. In zdaj pomislite, kako mora biti, če se zbujaš tako jutro za jutrom, in veš, da ne boš nikdar več ugledal sončne svetlobe. In potem pri jedi...«

»Kako? Ali imate zavezane oči tudi med jedjo?« je vzkliknil zdravnik hripavo.

»Seveda,« je odvrnila Jana. »Ne morete si misliti, kako se čuti človek ponižanega, če nesmiselno lovi jed po vsem krožniku in nazadnje dožene, da je leži nekaj na prtu; ali pa, kadar natanko veš, da si imel še nekje pred sabo grizljaj mesa, in ga potem najdeš na krilu. Ne čudim se več, da me moj ubogi Garth ne pusti jesti z njim. A odslej bo gotovo dovolil, ker vem, kako mu moram pomagati, da ne bo prišel v zadrego. Vidite, Deryck, nisem mogla drugače!«

Celoletna naročnina na:
Leposlovno in ljudsko knjižnico
Zbirko domačih pisateljev
Zbirko mladinskih spisov
7 vezanih knjig mesečno Din 25.—
3 vezane knjige mesečno Din 11.—
4 vezane knjige mesečno Din 9.—
JUGOSLOVANSKA KNJIŽARNA

Mizarstvo Venturini

naznana cenjenemu občinstvu,
da izvršujem mizarstvo obrt v
istem obsegu kot pred požarom
z geslom **prima izdelki** —
nizke cene v delavnici

Ižanska cesta 159
LJUBLJANA

LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI

reg. zadruga z neom. zavezo

Ljubljana, Miklošičeva 6
v lastni palači

Obreštuje hranilne vloge naj-
ugodnejše. — Nove vloge vsak
čas razpoložljive po 4 do 5%

Zelo poceni in uspešno sredstvo
proti sadnim škodljivcem

„Shell biljobran zimski“

Brezplačna obširna, ilustrirana navodila zahtevajte pri
Jugoslovansko SHELL D. D., Zagreb. Gaieva 5

Javna zahvala!

Po srečno prestani, težki operaciji (žolčni kamni) se čutim
dolžnega, da se leu potom najprilicneje zahvalim za izredno skrb
še pred operacijo gg. dr. Lutmanu, dr. Rozmanu in dr. Grajnerju,
a za časa operacije g. primariju šefu bolnice dr. Černiču,
g. dr. Keržetu in g. dr. Schrottu, ki so mi z velikim prizadevanjem
takorekoč rešili življenje. Istočasno se tudi prav iskreno zahva-
lujem č. sestram za skrbno negovanje in izredno požrtvovalnost
za časa bolezni v splošni bolnici.

Knezer Alojz
Student pri Mariboru.

Zahvala

Ob bridki izgubi očeta, gospoda

Hrovat Vincenca

posesnika in čevljarkega mojstra
v Krašcah pri Moravčah

se zahvaljujemo za izraze sočutja vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem, ki so blagopokojnika spremili na zadnji poti. Prisrčna
zahvala tudi vsem darovalcem cvetja in onim, ki so pokojnika
obiskovali in tolažili ob času njegove težke bolezni.

Kamnik-Zaprice, dne 21. februarja 1937.

Ivan in Minka Beve.

Naše najdražje, ljubljena in nenaдомestljiva žena in zlata
mamica, gospa

Helena Blatnik

soproga železniškega uslužbenca v p.

je zaspala v Gospodu, previdena s tolažili svete vere.
Pogreb nepozabne bo v nedeljo, dne 21. februarja 1937 ob
treh popoldne iz hiše žalosti, Ljubljana VII, Knezova 18, na poko-
pališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 20. februarja 1937.

Žalosti strli: Jožef, soprog, Angela, Anica, Ladka, hčerke,
ter rodbine; Lotrič, Bizjak, Danilovič, Blatnik.

Zahvala

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so ob smrti našega ljub-
ljenege očeta, brata, starega očeta, strica, pradedka, gospoda

Mihaela Frančiča

davčnega upravitelja v pokoju

sočustvovali. Predvsem se najtopleje zahvaljujemo gospodu dr.
Pavlu Kraju in primariju dr. Jugu za požrtvovalni trud v nje-
govi bolezni, prečastitemu gospodu p. dr. Angeliku Tomincu za
toložilne obiske. Prav iskreno se zahvaljujemo tudi vsem, ki so
ravnikega obsuli s tako lepim cvetjem in ga v tako častnem šte-
vilu spremili na njegovi zadnji poti.

Bog plačaj!

Ljubljana, dne 21. februarja 1937.

Zalujoči ostali.

Udobnost in eleganca

49.-

Za občutljive noge udobne baržunaste čevlje
z nizko peto.

59.-

V pisarno, urad in trgovino nosite baržu-
naste čevlječke s srednjo peto.

59.-

Za družbo in ples nosite baržunaste čevlječke
z visoko peto, okrašene z lakom.

59.-

Praktični in udobni baržunasti čevlječki kom-
binirani z lakom.

Bata

Risarja

za jamomerstvo **ISČE** rudnik Kopaonik Mines Ltd.
z začetno mesečno plačo Din 1800.— in s prostim
stanovanjem. — Prošnje nasloviti: Josip Pratekar,
Kopaonik, p. Raška, stan. Lešak, Zetska banovina.

Razpis

Občina Tuhinj, srez Kamnik, raz-
pisuje mesto občinskega delovodje. —
Šolska izobrazba s predpisano ali njej enako stro-
kovno šolo z zaključnim izpitom. Varščina 5000 di-
narjev. Pravilno kolekovane prošnje, opremljene
z listinami po čl. 7. in 8. uredbe o občinskih usluž-
benih je vložiti v roku 30 dni po objavi tega
razpisa pri občini Tuhinj.

Št. 355/37

RAZPIS.

Občina Cirkovce, srez Ptuj, razpisuje pragma-
tično mesto

občinskega tajnika.

Pogoji, kakor jih zahteva uredba o občinskih usluž-
benih. Varščina: din 3000.—.

Prošnje je vložiti v teku enega meseca po tem
razpisu pri podpisani upravi občine.

Uprava občine Cirkovce,
dne 18. februarja 1937.

Razpis

Mestno poglavarstvo v Ljubljani razpisuje v skraj-
šanem roku za Mestni pogrebni zavod za prora-
čunsko leto 1937-1938 sledeče blago:

1. Prvorazredne lesene krste (samo groba izde-
lava) 140 komadov.
 2. Drugorazred. les. krste, polizbokane 200 kom.
 3. Poševne lesene krste 500 komadov.
 4. Kovinske krste — boljše in slabše kvalitete
— velike 20 komadov.
 5. Kovinske krste — otroške 5 komadov.
 6. Kovinski vložki 110 komadov.
 7. Krstne noge la. 250 garnitur.
 8. Krstne noge lb. 600 garnitur.
 9. Krstni okraski 1000 garnitur.
 10. Tapetni papir, razne barve 1000 m.
 11. Tančice, razne kvalitete in velikosti 700 garnit.
 12. Blazine, razne velik., razne kvalit. 350 garnit.
 13. Mrtvaški čevlji, razne velikosti in kvalitete
1000 parov.
 14. Sveče, razne velikosti in teže 1000 kg.
 15. Ročni križci 1000 komadov.
 16. Smrekove deske 45 m³.
 17. Bukova drva 40 m³.
 18. Avto olje 180 litrov.
 19. Otrobi — srednje vrste 10.000 kg.
 20. Ovska 400 kg.
 21. Slame 6000 kg.
 22. Barve, laki, gobe itd.
 23. Žičniki, razno mizar. orodje in ostala žel. roba.
 24. Kovaška dela in popravila.
- Vsi tozadevni pogoji so interesentom na raz-
pologo pri Mestnem pogrebnem zavodu, Ambrožev
trg št. 7, med uradnimi urami.
- Pravilno kolekovane ponudbe je vložiti v zape-
čatenem ovoju do incl. 6. marca 1937 do 11. ure
popoldne pri Mestnem pogrebnem zavodu v Ljub-
ljani, Ambrožev trg št. 7.
- Kavcijo v iznosu 5% od ponudene vsote je
vložiti pri Mestni blagajni najkasneje do 6. marca
1937 do 10. ure popoldne.

Mestno poglavarstvo v Ljubljani,
dne 20. februarja 1937.

Predsednik Mestne občine: Dr. Adlešič.

Naša dobra in nadvse ljubljena mamica, teta, gospa

Marija Fabjančič

soproga železniškega upokojenca

se je preselila, po težki in mučni bolezni, previdena s tolažili
svete vere, v 56. letu starosti, v nebeško kraljestvo.
Pogreb nepozabne pokojnice bo v nedeljo, 21. februarja
ob 4 popoldne iz hiše žalosti Janševa ulica št. 13 na pokopališče
k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 20. februarja 1937.

Zalujoči soprog Jožef; Joško in Marjan, sinova
in ostalo sorodstvo.

Zahvala

Vsem, ki ste spremili našo nepozabno teto in svakinjo,
gospodično

Loni Rastohar

na njeni zadnji poti, kakor tudi za poklonjene vence in cvetje
ter prisrčne izraze sočutja, izrekamo najtoplejšo zahvalo. Po-
sebnost zahvalo pa smo dolžni gg. primarijema dr. Jenku in
dr. Merčunu ter č. sestram iz Leonišča, splošne bolnišnice in
Vincentinuma, ki so ji vsi po svojih močeh z vso vneto lajšali
gorje v njeni dolgotrajni bolezni. — Sv. maša zadušnica se bo
darovala v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani v torek, dne
23. februarja ob pol osmih zjutraj.

Ljubljana, Št. Vid n. Lj., Boštajn, 19. febr. 1937.

ZALUJOČI OSTALI

Zahvala

Vsem, ki so nam ob prerani smrti našega nepozabnega so-
proga in preskrbnega očeta, gospoda

Franceta Riflja

višjega računskega kontrolorja in rez. kapetana I. kl.

izkazali svoje sočutje in počastili blagopokojnega s spremstvom
na njegovi zadnji poti, izrekamo tem potom našo iskreno zahvalo.
Zlasti se zahvaljujemo za poklonjeno cvetje in krasne vence.
Posebno zahvalo smo dolžni g. poveljniku mesta Ljubljane za
častno spremstvo pokojnika na njegovi zadnji poti, zastopnikom
rezervnih oficirjev, g. dr. A. Vagaju, direktorju pošte v Ljubljani,
in vsemu poštnemu osebju, Zvezi bojevnikov in njenemu ideal-
nemu predsedniku g. prof. Mirku Rateju za njegov nagrobni po-
slovični govor, skupini bojevnikov Trbovlje in njenemu vzornemu
pevskemu zboru in zboru bežigrjskih pevcev za ganljive žalo-
stinke, Društvu katoliških mož župnije sv. Cirila in Metoda v
Ljubljani, dalje poštni godbi, g. p. Otu za duhovno tolažbo pa
posebno Bog plačaj, ravno tako posebej Bog plačaj mali gđ.
Anici Hlebecetovi, kakor tudi g. Lukežu in g. Koširju za njih pri-
srčno slovo ob pokojnega ob odprtem grobu Iskrena hvala tudi
vsem ostalim, ki ste nam v težkih dnevih stali ob strani in z nami
sočustvovali. Še enkrat iskrena hvala vsem!

Ljubljana, dne 17. februarja 1937.

Zalujoči ostali.